

[Elgaard.]

dant Omfang, at den Præmiebetaling, der ligger til Grund for Forsikringen, slet ikke kan klare Forpligtelserne, saa at man muligvis kommer til at paalægge store Ekstra-Kontingenter indenfor det skadelidte Omraade. Dette karakteriserer Ulykkens Omfang.

Naar man saa — det gælder altsaa baade Finansudvalget og vel i nogen Grad den højtærede Minister — viger tilbage for Konsekvensen, vil jeg minde det ærede Medlem Hr. O. Andersen om, at da jeg under Finanslovens første Behandling berørte denne Sag, gjorde jeg opmærksom paa, at for faa Aar siden blæste Udbygningerne til en Ejendom oppe i Vendsyssel omkuld; Dagen efter, at denne Ulykke var sket, var den nuværende Statsminister til Stede paa Pladsen, og Resultatet af en Ansøgning om Støtte blev, at der blev ydet Støtte. Nu vil jeg gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man kan lige saa godt forsikre sig mod saadan Skade, som man kan forsikre sig mod den Skade, der kan forvoldes paa Markerne.

Om hvad Konsekvensen angaar, maa Forholdet dog være det, at man fra Rigsdagens og Regeringens Side, ogsaa vedrørende denne Sag, ikke alene er i Stand til at trække Grænserne for, hvor stor en Part af Skaden der skal ydes Erstatning for, og under hvilken Form det skal ske, men man fraskriver sig ikke sin Bestemmelsesret med Hensyn til andre Forhold i Fremtiden af lignende Karakter.

Derfor forstaaer jeg vanskeligt, at man fra det ærede Finansudvalgs Side er saa velsignet med Betænkeligheder vedrørende dette Forhold. Jeg forstaaer det saa meget mindre, som denne Rigsdag i de kommende Dage skal beskæftige sig med og ved adskillige Lejligheder i den forløbne Tid har beskæftiget sig med økonomiske Problemer, taget Stilling til Problemer, hvis økonomiske Rækkevidde og hvis Konsekvenser langt overstiger, hvad der kan blive Tale om, at det danske Samfund kan komme ud for af denne Karakter.

Maa det være mig tilladt at stille et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister: Maa jeg forstaa den højtærede Landbrugsministers Udtalelser saaledes, at man fra den højtærede Ministers Side ikke taber Spørgsmaalet af Sigte, selv om disse Forslag til Beslutning bliver taget tilbage? Maa jeg forstaa den højtærede Landbrugsminister saadan, at hvis der for den højtærede Minister kommer til at foreligge beslægtede Spørgsmaal, vil Ministeren, hvis

man naar til Resultater af positiv Karakter overfor saadanne, overveje dette her igen?

Olufson: Den Slags Andragender, der foreligger her, er jo ikke noget enestaaende, næsten hvert Aar kommer den Slags Henvendelser til Finansudvalget og til Rigsdagen om Erstatning for Ulykker, der er sket. Saa sent som i Fjor forefaldt der en Ulykke nede paa Lolland-Falster, i det sydlige Fyn og i en Del af Sønderjylland, hvor voldsomme Regnskyl fuldstændig ødelagde Høsten. Store Egne dernede var ude for det samme, som Beboerne nu er i Nordjylland. Men man har altid baade fra Rigsdagens og fra Finansudvalgets Side holdt paa, at det vilde være vanskeligt og alt for farligt at komme ind derpaa. I Fjor stemte jo ogsaa det ærede Medlem sammen med andre ærede Medlemmer for, at det paagældende Andragende skulde afvises, fordi det vilde have alt for farlige Konsekvenser. Det, der skete dernede, var en Katastrofe, som Befolkningen ikke kunde sikre sig imod; der fandtes ingen Forsikring, der kunde dække den Skade, der var sket, og derfor var der faktisk mere Aarsag til at tage det Andragende op til Behandling end til at overveje det, der foreligger her. Jeg har set den Skade, der er voldt i nogle af de Egne, der blev ramt af Haglskade, og jeg giver det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at det er en Katastrofe for disse Folk; men jeg indser ikke, hvorledes man fra Rigsdagens Side skal kunne gaa med til Erstatninger, fordi vi ikke ved, hvor vi ender. Det har været Finansudvalgets Synspunkt i denne Sag, og det mener jeg ogsaa, det maa være, for ellers ved vi ikke, hvor vi ender.

Jeg maa anbefale, at man følger Finansudvalgets enstemmige Indstilling og ikke henviser Andragendet til Ministerens Afgørelse.

O. Andersen: Det ærede Medlem Hr. Elgaard forklarede, at det var Uvejrlig af en Beskaffenhed, som vi sjælden har staaet overfor herhjemme, og at det derfor maatte behandles derudfra. Det kan jeg ikke rigtig forstaa, for Sagen er efter min Opfattelse den, at det er ikke selve Uvejret, der skal lægges til Grund for Erstatningerne, men den Skade, Uvejret har forvoldt. Naar man ser paa de Opgørelser, der foreligger, maa man let kunne blive enig om, at et hvilket som helst Uvejr, der kommer her i Landet, vil være i Stand til at fremkalde saadan Skade paa en Masse Marker, at de Beløb, de skadevoldte tabte, sagtens kunde sammen-